

Ježíš jim řekl:
Já jsem chléb života;
kdo přichází ke mně,
nikdy nebude hladovět,
a kdo věří ve mně,
nikdy nebude žíznit. Jan 6:35

Sborové noviny

02/2014

Pravidelný měsíčník
sboru Apoštolské církve v Karvině

úvodník
modlitba
seminář
slovo
oznámení

Když letniční křesťan je biblický křesťan

úvodník

Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný.

Římanům 6:22

Milí bratři a milé sestry.

Rád bych se zamyslel nad identitou letničních křesťanů. Rozdíly mezi jednotlivými denominacemi se dnes zmenšují, ale stále platí, že věrouka určuje podobu dané církve. Nejinak tomu je v naší Apoštolské církvi, která se hlásí k letničním hodnotám.

Běžná praxe ve sborech je, že se po obrácení začneme zapojovat do služby podle svého obdarování. Časem se někteří rozhodnou rozvíjet svůj skrytý talent. Učí se hrát na hudební nástroj, pracovat s darem řeči, nebo sloužit duchovními dary. Někdo najde své místo ve službě dětem a jiný zase píše básně. Ve vztahu k učení to je podobné. Jeden by mohl stále poslouchat vyučování o Boží moci, a druhý zase jak prakticky sloužit sirotkům. Věřící se s radostí dobrovolně zapojují do služby Pánu, a ti zralí pomalu vedou druhé za Pánem. Ať už si to přiznáme nebo ne, tak učení velkou měrou ovlivňuje náš život. Určuje, jak jednáme a smýšlíme.

Mám radost z toho, že se v letničních sborech neučí jen o křtu v Duchu svatém, mluvení novými jazyky nebo o darech Ducha svatého. Dosti velký důraz je kladen na učení o posvěcení. Posvěcením nazýváme dlouhodobé působení Ducha svatého v životě věřících lidí. Toto působení proměňuje náš charakter, touhy a jednání tak, abychom byli více podobní Kristu. Posvěcení je skutečné vnitřní oddělení se od hříchu, jež začíná při znovuzrození a projevuje se rostoucí svatostí v jednání člověka. V životě každého věřícího člověka se posvěcení navenek projevuje s různou intenzitou. Stručné vyjádření posvěcení nacházíme v listu Židům: *Usilujte o pokoj se všemi a o posvěcení, bez něhož nikdo neuvidí Pána. Žid. 12,14.* Kontext tohoto verše (v. 11-16) nám ukazuje na určité jednání. Většinou naše činy mluví srozumitelněji než slova.

Osobně jsem vděčný Bohu, že mi dal po obrácení vedoucí, kteří mě vedli v oblasti posvěcení. Pomáhali mi nastavit si hranice vůči hříchu, ale i světu. Učil jsem se jak používat svůj jazyk, odpouštět, v lásce jednat s nevěřícími, dostal jsem lekce o pokoře a mohl bych po-

kračovat. Při čtení Písma jsem v jednotlivých verších viděl kroky k posvěcení. Uvedu příklad z 2. Korintským 6:14 *Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí?* Člověk si musí vybrat, s kým bude trávit čas. Rychle jsem pochopil, že nemohu Bohu efektivně a dlouhodobě sloužit, pokud neproměním můj život a starý způsob myšlení.

V dnešní době individualismu se někteří věřící zajímají o to, co Bůh může skrze ně učinit. Bůh má však větší zájem o to co může udělat v nás. Proč? No proto, aby si nás mohl používat. Je důležitější to, jak posvěcený život žijeme, než jaké duchovní dary máme. Bůh se rozhodl používat lidi, které může proměňovat ke svému obrazu. Ti potom šíří Kristovou lásku a slouží druhým k záchraně. Naše obdarování není nejdůležitější, Bůh se dívá na charakter.

Efezským 4:13 ...až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.

Dovolme Bohu, aby dokončil své dílo proměny v nás. Není to pro nikoho lehký proces. Občas nějaký služebník v církvi podlehne hříchu, neboť podcenil osobní posvěcení. Máme sklony bránit se vnitřní proměně a malomyslně. Nevzdávejme se! Je to cesta, na které se více začínáme podobat Kristu. *Posilněte proto své zemdlené ruce i klesající kolena. Židům 12:12.*

Od počátku letničního hnutí bratři věděli, že Boží Duch je Duchem svatosti. Dbali na to, aby morální standard služebníků byl zachován. Jak jsme na tom dnes? Nepodceňujme základy posvěceného života. Čtěme Písmo s otevřeným srdcem. Nesme ovoce Ducha svatého, které mnohé napoví o našem posvěcení.

Přeji vám milost a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Lumír Folvarčný

Když se pak rychle rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného, než Ježíše samotného. (Mk9,8)

Drazí bratři a sestry ve sborech Apoštolské církve,

Přeji Vám hojnost Božího požehnání do roku 2014, ať Vás Jeho milost provází na každém Vašem kroku. Zároveň Vám děkuji, že jste přijali pozvání k účasti na tradičním modlitebně-postním řetězu. Modlitební zápas je tím, co nám pomáhá nalézt Boží vůli, co hýbe věcmi kupředu a co zachovává i nás svaté a neposkvřené před Boží tváří. Věříme v důležitost modliteb, není tajemstvím, že některé sbory si ke svému modlitebnímu dnu přidali celý týden.

Letošní modlitby jsou ve znamení slov z Markova evangelia: „... **neviděli již nikoho jiného, než Ježíše samotného.**“

Tato slova nám připomínají, že za všech okolností si máme udržet pozornost upřenou na našeho Pána. Pomysleme, kolik různých vlivů a okolností zápasí o to, abychom jim dali prostor v naší mysli! Žijeme v době, jež je charakteristická obrovským množstvím informací všeho druhu. Snadno se stane, že nejrůznější „balast“, jako jsou například zbytečné starosti či neúčinná zábava vytěsní Boží přítomnost z našich srdcí. Zcela stačí ty nejnepříjemnější starosti, které máme řešit na každý den!

Při letošních modlitbách se zaměříme na křesťanská manželství a rodiny. Přimlouvejte se za rodiny pastorů a dalších služebníků, modlete se za všechna manželství i celé rodiny v církvi. Trendy ve světě jsou znepokojivé – vážnost manželství stále klesá, jsou předkládány různé „alternativy“, jak spolu lidé mohou žít. Tento trend nesmí zasahovat církev!

Dále se modleme za šíření evangelia ve společnosti. Jsme církví, která je evangelizačně zaměřena, potřebujeme se však modlit, aby „...nám bylo dáno pravé slovo, kdykoli promluvíme“ (Ef 6,19). Modleme se za klíče Božího království – jako je Ježíš dal Petrovi pro tehdejší dobu, potřebujeme je i my pro dnešní společnost.

Některá další témata k modlitbám:

- Vzdávajme Pánu chválu, čest a slávu, děkujeme Mu za vše dobré, co činí. Projevujme v modlitbě vděčnost. Budme radostní.
- Modleme se za ty „v moci postavené“. Pamatujme na vládu, která má být počátkem roku sestavena. Kéž Pán povolá lidi se smyslem pro spravedlnost, poctivost a čestnost. Modleme se za všechny lidi, instituce a úřady, které mají ve společnosti vliv.
- Modleme se za církve, za její složky, veškeré služby a aktivity. Na našich webových stránkách získáte dostatečný přehled o všech oblastech služby. Pamatujte na vedení církve.
- Modlete se za porozumění mezi generacemi v naší církvi. Boží církve potřebuje „mladíky i starce“. Ať má každý věk prostor k životu i službě.
- Pamatujme v modlitbách na misii – jako sbor jistě máte „svého“ misionáře, zemi nebo konkrétní službu, za kterou se modlíte a kterou podporujete.
- Modlete se za úspěšnou transformaci ekonomického zajištění církve, stále ještě nejsou rozhodnuty některé otázky tzv. Restitučního zákona. Ať se naše církve dokážou stát nezávislou na státních penězích v období, které tento zákon vymezí.

Přeji Vám Boží milost, ochranu a vedení v tomto roce

Martin Moldan, biskup

Zdravotní stav Lucky Pindákové

Drazí bratři a sestry,

Děkuji za všechny modlitby

a rád bych vás informoval o tom jak se vede mojí ženě Lucii a synu Jendovi.

Situace naší rodiny se posunula dál. Děkuji Bohu za jeho milost pro syna Jeníka. Jeho stav je již natolik dobrý, že ho chtějí propustit domů. Dosáhl již hmotnosti 2,8 kg a je prakticky jak běžné narozené dítě. Děkuji Bohu, že manželka snáší již měsíc trvající chemoterapii s mírnými fyzickými příznaky. Nejvíce se projevuje fyzická slabost a stálá únava. Nevolnost se projevuje zřídka. Chtěl bych poprosit o modlitby za její psychiku. Fyzická slabost a dlouhý pobyt v nemocnici a cytostatické látky v organismu působí na její psychiku. Cítí se bez příčiny nervózní a nemá na nic chuť. Objevilo se slabší krvácení. Je to relativně častý průvodní jev léčby, ovšem u ní se objevuje obranná reakce na podávané krevní destičky. Vzhledem k tomu se musela přerušit léčba chemoterapií a tím pádem se i odložil čas, kdy by mohla jít, alespoň na čas domů. Lékaři mají sice záložní řešení jak to řešit, ale kdyby reakce jejího těla byla negativní, znamenalo by to vážné ohrožení jejího života.

Zhruba za tři měsíce lékaři plánují transplantaci kostní dřeně. Zatím není vhodný dárců. Prosím modlete se za Boží vedení léčby a uzdravení ať už pomocí transplantace či bez ní.

Marek Pindák s rodinou

V sobotu 25. ledna 2014, se v Havířovském sboru AC uskutečnil seminář pod názvem „Komunikace a konflikty“. Pozvání vyučovat přijali manželé Darina a Karel Sedláčkovi z Prahy, kteří žijí 44 let v manželství a od roku 2007 se společně věnují křesťanským párům v rámci prevence a řešení konfliktů.

Ing. Karel Sedláček odešel rok a půl před důchodem ze svého zaměstnání v ČSA, kde působil v různých pozicích včetně 10ti let jako ředitel zahraničních zastoupení ČSA ve Finsku a Dánsku. Od roku 2006 je výkonným ředitelem Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém – české pobočky. Od roku 1999 organizuje společně s Českou biblickou společností a Biblickou jednotou Mistrovství ČR ve znalostech Bible.

Jeho manželka MUDr. Darina Sedláčková pracovala jako interní lékařka v Roudnici a v Praze. Později také v Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM) a od r. 2007 je lékařkou domácího hospice Cesta domů. Absolvovala biblickou školu v ICC (Mezinárodní křesťanské společenství) v dánské Kodani. Dále kurzy pastorační a psychiatrické péče pod vedením lektorek ze Švýcarska a kurzy psychologie a krizové intervence.

Z celého okruhu této rozsáhlé tematiky se manželé soustředili především na dvě témata a to: „Komunikace v manželství“ a „Komunikace v konfliktu“. V níže uvedeném článku bych se rád podělil o poznatky ze semináře Dariny Sedláčkové.

Na začátku jsme si vysvětlili, co to všeobecně komunikace je, a co je jejím cílem. Slovo „komunikace“ můžeme chápat různými způsoby, např. jako osobní nebo také silniční, vodní, atd. Všeobecně komunikace posouvá určitý záměr z jednoho místa k druhému. Ve verbální (slovní) rovině je cílem komunikace spojovat a porozumět si. To, že si někdy vzájemně nerozumíme, je občas přirozené, ale pokud se chceme společně dostat do určitého bodu porozumění, potřebujeme mezi sebou komunikovat.

Komunikace v manželství

Proč komunikace v manželství?

- 1) Uvedu příklad: zahrada. Pokud se nebudeme o zahradu starat, tzn. necháme ji jen tak, ať si roste jak chce, potom zcela určitě „zdivočí“. Pokud ale budeme zahradu obdělávat a budeme se jí věnovat, tehdy bude vzkvétat a přinese nám užitek. Podobné je to i v manželství. Kvalita komunikace může manželství zbudovat nebo zničit. Komunikace je **dovednost, kterou musíme pěstovat** a cvičit se v ní. (synonyma pro dovednost: cvik, zblhlost, obratnost, umění, praxe, fortel, zdatnost, zručnost, um)
- 2) Kvalitní komunikace **rozvíjí jednotu**. Jednota neznamená být stejným, ale být v souladu. To je rozdíl, který musí obě strany chápat.
- 3) Cílem opravdové manželské komunikace mezi partnery je vzájemné **POROZUMĚNÍ**.

Podmínky opravdové komunikace

Proto, aby se komunikace vůbec mohla uskutečnit, je třeba položit pevný základ na třech bodech:

čas - věnovat se jeden druhému to je dar. V tomto rozhodnutí je vyjádřen projev lásky a také je to investice do budoucna

důvěra - to, že to ten druhý nezneužije. Pozor na přetvářku!

otevřenost - nestydí se, protože ví, že bude přijatý takový, jaký je

Velký vliv má také **úroveň komunikace**. Vzájemné porozumění je tím hlubší, čím je hlubší úroveň komunikace.

způsob komunikace	forma komunikace (sdílení)	hloubka komunikace
fráze	žádné sdílení	1.
fakta	sdílení znalostí (informace,...)	2.
názory	sdílení myšlenek	3.
emoce	sdílení pocitů	4.
otevřenost	sdílení sebe samého (co je v srdci... po tom člověk touží)	5.

Komunikační bariéry

Na kvalitu vzájemné komunikace mají také vliv různé překážky (bariéry), přes které když se člověk nedostane, nebo je ve svém životě neodbourá, je těžké a někdy až nemožné se dostat na vyšší stupeň komunikace.

Nejčastější bariéry jsou:

- **zvyky ze svých rodin** - jsme rozdílní a někdy nám to začíná „lézt na nervy“. Je to přirozené. Každý vnáší do manželství jiný pohled na řešení vznikajících konfliktů a najednou dojde ke střetu. Každý má jinou představu o tom, co by ten druhý měl v této situaci dělat. Pokud se o tom nekomunikuje, nastává problém.

- **postupem času jsme se naučili potlačovat emoce** – stáváme se nezúčastněnými
- **trpíme strachem z odmítnutí**
- **stres**
- **uspěchaný životní styl**
- **pýcha**
- **sobectví** – potřebuji změnit především sebe
- **falešná představa duchovnosti** – věčné ustupování není biblické
- **neschopnost říkat pravdu v lásce**

Velký význam má také právě to, jak komunikujeme s druhou osobou. Je dobré si odpovědět na otázky ohledně způsobu komunikace: „Nemluvím jenom v pravdě?“, „Nechybí v tom láska?“.

Efezským 4:15 Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista.

Musíme si uvědomit, že k vytvoření pozitivních komunikačních návyků je zapotřebí, aby pro nás náš manželský vztah představoval prioritu a aby komunikace byla efektivní, je třeba ošetřit čas a energii pro partnera.

čas ↔ priorita

I v této záležitosti je třeba mít moudrost protože, ne vždycky je vhodný čas (chybí síla a energie – vyčerpání po celodenním shonu, nebo když zrovna někdo přijde z práce a je rád, že si může odpočinout, u žen hormonální změny...).

Komunikaci jako celek tvoří tři složky, které vzájemně na sebe působí a doplňují se. Nemůžeme vynechat ani jednu část. Je to stejné, jako bychom chtěli upéct chleba bez mouky, vody a bez ohně. I když bychom měli ten nejlepší recept a také měli představu, jak chléb má vypadat, když vám bude jedno z toho scházet, chléb neupečete. Podívejme se blíže na tyto složky.

1. Vyjadřování

Vyjadřování má být jasné, připravené a pro druhou stranu srozumitelné. Důležité je, aby se manželé vzájemně respektovali a dali si v oblasti vyjadřování vzájemnou svobodu. Každá strana může být rozdílné povahy, a každý může mít jiné vyjadřovací formy.

Tak np. někdo je „faktický“ typ. Pro něho jsou důležité informace. Je ale více uzavřený a těžko projevuje emoce. Za to „emocionální“ typ je velice otevřený a pro něho je zase těžké nedat pocity najevo.

Ke komunikaci je dobré zvolit si určitý postup, a k tomu nám můžou pomoci tyto tři kroky, ve kterých se rozhodneme:

co řekneme – Z čeho vycházím? Co si myslím? Co si přeji? O čem sním? Co potřebuji?

jak to řekneme – Nadšeně? Smutně? Zklamaně? Povzbuzujícím tónem?

kdy to řekneme – Během jídla nebo po jídle? Když budeme odpočívat? V přítomnosti dětí? Na procházce?

Někdy je dobré sepsat si problémy k řešení a společně si určit čas, kdy se o tom bude mluvit. Je třeba si uvědomit, že emoce je třeba sdělit, protože ten druhý si je nemůže domyslet.

2. Naslouchání

K tomu, abychom porozuměli tomuto tématu, je dobré si říct v několika bodech, jaký je rozdíl mezi nesprávným a správným postojem naslouchání.

Nesprávný postoj:

- **falešné naslouchání** – předstíráme, že slyšíme, ale ve skutečnosti neslyšíme nic
- **selektivní naslouchání** – uděláme výběr informací, jen to co chceme slyšet
- **obránné naslouchání** – bráníme se, skáčeme druhému do řeči, a nenecháme ho vyjádřit se

K naslouchání je třeba naučit se trpělivosti. *(Jakubův 1:19 Pamatujte si, moji milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.)*

Správný postoj:

- to, co říká můj manžel/ka, má přednost před vším ostatním
- přijímám manžela/ku a chci mu porozumět
- můj manžel/ka není můj nepřítel
- nepřerušovat druhého v průběhu sdílení (přerušování zkratuje komunikaci)

3. Odpovídání

Téměř pokaždé je třeba přejít od naslouchání dál, totiž začít sám komunikovat s cílem opravdu porozumět svému partnerovi. K tomu jsou vhodné „komunikační spojky“: jako např.:

- „myslím, že tomu začínám rozumět“, nebo „chápu to správně, že mi říkáš...?“. Pozor na nevhodné odpovědi, které můžou vést ke zkratu ve vzájemné komunikaci. *(Příslaví 15:1 Vlídna odpověď odvrací rozhořčení, kdežto slovo, které ubližuje, popouzí k hněvu.)*
- Ověřit si to, jestli jsme porozuměli představenému sdělení, popřípadě si to ujasnit.
- Ptát se: rozumím tomu dobře, že...?
- Ujasnění závěru: Co je z toho pro tebe nejdůležitější? Co bys teď ode mě nejvíce potřeboval/a? (není to povýšení, ale touha pomoci).

Na co se při komunikaci soustředit a nad co se povznést:

Soustředit na:	Nad to se povznést:
Co říká?	Jak to říká
Význam	Slova
Ujasnění důležitých bodů	Obhajoba mylných předpokladů
Otázky	Obvinění (vždyť ale..., jak můžeš, když přece...)
Porozumění	Souzení

K rozvíjení vzájemného porozumění v manželství je třeba naslouchat i mluvit. Proto je třeba zaujmout postoj služebnosti (vžít se do situace toho druhého) a také, abychom jako manželský pár hledali osobní vztah s Bohem a dovolili Mu, aby spojoval naše srdce.

Nedílnou součástí manželství je také komunikace v období zkoušek. Zkoušky budou přicházet, a proto je dobré se na ně preventivně připravit. Spouštěcí mechanismus zkoušek se mění a pokaždé je jiný. Např.: když přijde první dítě, když jsou problémy se zaměstnáním, když máme doma „pubertáka“, když nastanou generační „přechody“, když začne stáří, když přijdou vážnější nemoci a také to může být při ztrátě někoho blízkého z rodiny.

Jaké je východisko pro toto období?

- Nevzdalovat se jeden druhému!
- Sdílet své potřeby!
- Postavit se zkoušce společně čelem!
- Nebát se hledat pomoc rodiny a přátel (církev)!

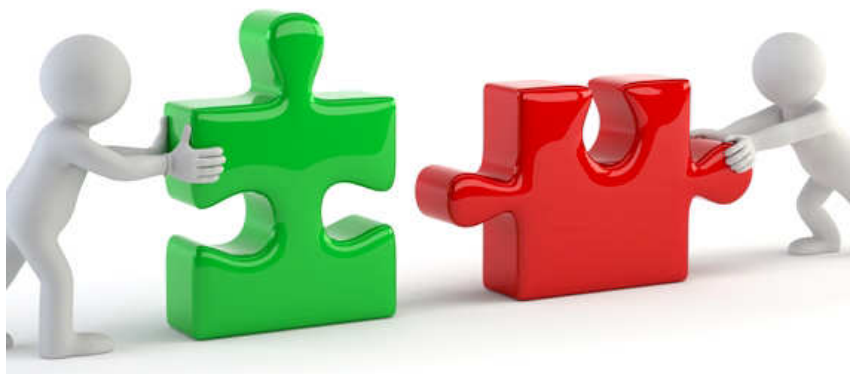
Proto je stále aktuální výzva - JSME OCHOTNI:

- komunikovat?
- porozumět a naslouchat?
- dávat najevo své myšlenky, pocity, potřeby?
- pracovat na komunikaci jako na celoživotním procesu?

Manželství je Bohem dána instituce, skrze kterou můžeme přijímat plnost Božího požehnání. Společná práce na vzájemném porozumění může v mnohém předčít naše očekávání. Proto: **STOJÍ TO ZA TO!**

MUDr. Darina Sedláčková

slovo ze semináře „Komunikace a konflikty“ - Havířov, 25. 1. 2014
sepsal Tomáš Michalek

Všem oslavencům
přejeme mnoho
Božího požehnání

22. 2. 1998 Miker

Eugen (Karolek)

24. 2. 1998 Slusarzová

Klára

26. 2. 1999 Rokoszová

Eva

3. 2. 1990 Vítová

Ester

4. 2. 1940 Dohnalová

Rosalie

4. 2. 1957 Makulová

Anna

16. 2. 1954 Konečná

Anna

20. 2. 1984 Weberová

Vendula

23. 2. 1986 Pecha

Tomáš

Chvalte Hospodina,
všechny národy, všichni lidé,
chvalte ho zpěvem,
neboť se nad námi mohutně
klene jeho milosrdenství.
Hospodinova věrnost
je věčná!
Haleluja

Žalm 117:1-2

Na příkladu jednoho prvku z letecké akrobacie tzv. „otočky“ si ukážeme, jak nejčastěji probíhají fáze komunikace v konfliktu. Když pilot začne manévry, začínají na něho působit extrémní síly a dostává se do bodu, kdy se musí rozhodnout, zda bude pokračovat dál a podstoupí toto nepříjemné působení různých tlaků a sil a psychického vypětí. Dokončí daný prvek, anebo udělá úhybný manévry a vzdá to? Něco podobného lze aplikovat do oblasti řešení konfliktů v kritických etapách našeho života. Po úspěšném dokončení prvku se pilot dostává na vyšší úroveň. Když ale vycouvá, nachází se podstatně níže. Je to věc jeho rozhodnutí. Tak i na našem rozhodnutí záleží, jestli vyřešíme společně problém a posune nás to ve vztahu o úroveň výš, nebo zůstane problém nevyřešený a úroveň vzájemné komunikace bude nižší.

Pilot začíná prvek tím, že sestupuje dolů.

To v našem případě znamená **SPUŠTĚNÍ** konfliktu. Začínají první příznaky - **BOLEST**. „To ten druhý“:

- porušil některé z našich „práv“
- nesplnil naše očekávání
- ublížil nám
- chceme mít situaci pod kontrolou
- chceme „vyrovnat účty“

Pak následuje **HNĚV**. Přestože jsou konflikty v manželství nevyhnutelné, je třeba je řešit rychle a jako první právě hněv. (Efezským 4:26-27 'Hněváte-li se, nehřešte.' Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu.)

Dostáváme se do **BODU ROZHODNUTÍ** - rozcestí. Celý další průběh ovlivní naše volba v tomto okamžiku. Buďto se rozhodneme řešit daný problém a budeme usilovat v sebeovládání o to, co je správné bez ohledu na pocity, nebo problém řešit nechceme. Toto je ale špatný postoj, protože bojujeme za svou pravdu v rozrušení ovládnutí svými pocity, nebo se stáhneme (jako že se nic nestalo), anebo se tomu všemu poddáme (ustupujeme).

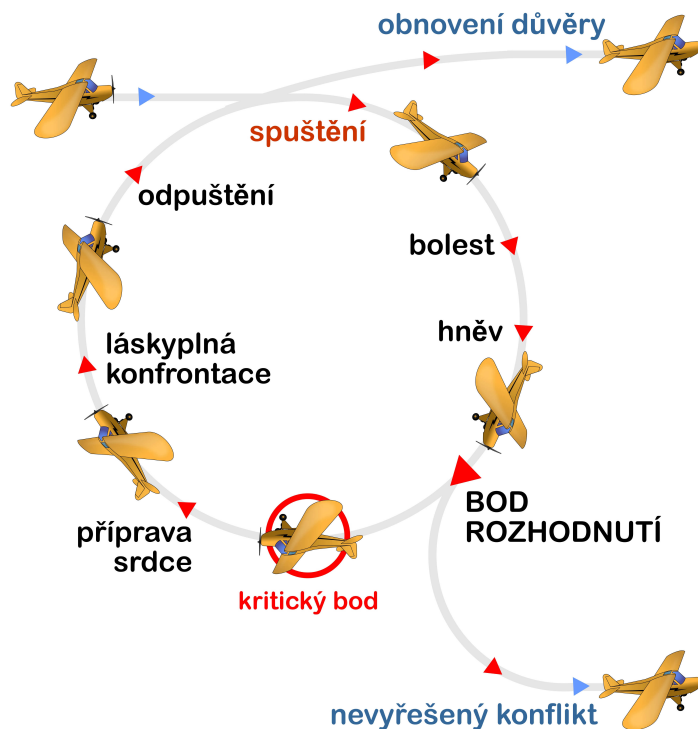
Pokud se rozhodneme problém řešit, dostáváme se do místa, kdy pilot zažívá nejvyšší tlak. Krev se mu žene s velkou silou do hlavy a někdy i ztrácí orientaci. Řídicí páku drží pevně v určité poloze, a to zaručuje, že letadlo se začíná pomalu přetáčet do správné polohy. To místo nazveme **PŘÍPRAVOU SRDCE**. Tady je důležité, abychom setrvali v poloze, kdy v plné důvěře Pánu (držíme řídicí páku) dáme stranou své pocity, protože ty nás můžou zmást, a necháme Boha prozkoumat stav našeho srdce. Jaké jsou naše motivy a postoje v této konfliktní situaci? Jsme ochotni nejen kritizovat, ale také kritiku přijmout?

Začínáme nabírat rozhled a dochází k **LÁSKYPLNÉ KONFRONTACI**. Dochází ke vzájemným rozhovorům a tady je třeba ze všeho nejvíce mluvit pravdu v lásce.

Následuje **ODPUŠTĚNÍ**. Při řešení konfliktů je zapotřebí jak odpouštět, tak také prosit o odpuštění.

Jak se můžeme omluvit? Uznat svoji chybu, dát to najevo a požádat o odpuštění. Co znamená odpuštění? Je to:

- příkaz
- postoj ochoty přestat se hněvat a vzdát se nároku na odplatu
- čin, který se projevil slovy nebo jednáním
- rozhodnutí vymazat dluh vzniklý tím, že nás náš manžel/ka zranil/a

Takovýmto postojem stavíme hráz proti zlému. Důležité je poznamenat, že odpuštění neznamená to, že rána přestane hned bolet a důvěra je obnovena. Následuje proces uzdravení našich srdcí.

Jak odpouštět?

Jít nejprve za Bohem, aby nám ukázal Jeho vzhled do dané situace. Jít za partnerem a vyznat svými ústy poděkování za omluvu (*děkuji, že ses omluvil*), slovy říct, že odpouštím (*odpouštím ti, že jsi...*) a také dát jasně najevo ochotu pokračovat v rozvíjení vztahu. Nejde o to, kdo si prosadí svou, ale o obnovení vzájemného souladu a jednoty. To, co je pro nás křesťany podstatné je, že máme a musíme žádat o pomoc Pána.

Odpuštění je začátek procesu **OBNOVENÍ DŮVĚRY**. Ten kdo ublížil, by měl být iniciativní a prosit za odpuštění a usilovat o obnovení vzájemné důvěry. Ten, komu bylo ublíženo, by měl odpustit a pozitivně reagovat na snahu svého partnera o obnovení vzájemné důvěry.

Pamatujme především na to, že odpouštím proto, že i mně bylo odpuštěno. Přijímáme požehnání a také můžeme žehnat. Požehnání znamená, že vyprošujeme to, co je Boží nejlepší pro toho, komu žehnáme.

Ing. Karel Sedláček

slovo ze semináře „Komunikace a konflikty“ - Havířov, 25. 1. 2014
sepsal Tomáš Michalek

Dne 12. ledna 2014 se konala již tradičně na univerzitě v Karviné společná bohoslužba sborů AC moravskoslezské oblasti. Slovem sloužil bratr Imre Pintér z Maďarska. Ve svém kázání poukazoval na rozdíl mezi pohledem člověka a pohledem Božím. Zaměřil se na rozdíl týkající se naší způsobilosti. Lidé se dívají na sebe z pohledu přítomnosti, ale Bůh se na nás dívá skrze perspektivu věčnosti. Vidí nás jako způsobilé, zatímco my to někdy nevidíme a dokonce si to ani neumíme představit. Jako příklad posloužil Mojžíš, jeho život a jeho poslání. Jeho chování, to jak mluvil, jak věci chápal, to vše se postupem času a vlivem okolností měnilo.

Mojžíš ve svých čtyřiceti letech, byl silný a statný muž, který chtěl svými činy něco dokázat. Zabije Egyptana proto, aby „nastolil“ spravedlnost, ale vzápětí utíká před faraonovým hněvem. Následujících 40 let tráví na poušti jako pastýř. Příliš mnoho toho nenamluví. Možná, že si na takový život zvykl a asi do budoucna neměl velké plány. Navzdory těmto okolnostem Bůh měl s Mojžíšem plán, nebo spíš i všechna ta léta na poušti byla v Božím plánu.

Můžeme si povšimnout patrné rozdíly, které se projeví během Mojžíšova života. Když mu bylo 80 let a Bůh ho posílá, aby vyvedl svůj lid z Egypta, sám o sobě říká: „Kdo jsem já, vždyť se mi plete jazyk v ústech!“ (Exodus 4:10) Štěpán o něm mluvil takto: „Mojžíš byl vyučen veškeré moudrosti Egyptanů a byl mocný ve slovech i skutcích“. (Skutky apoštolské 7:22) Mluvil o něm jako o čtyřicetiletém muži. Každý vidí něco jiného, ale Bůh viděl už od počátku Mojžíše z perspektivy celého jeho života. Viděl tedy i do doby, kdy mu bude 120 let a v Deuteronomium 34:7 se o něm píše, že: „Když Mojžíš zemřel, bylo mu sto dvacet let. Jeho oči nezeslábly a jeho svěžest nevypřehala.“ Sám vyšel na horu, byl plný síly a dokonce nepotřeboval brýle, aby uviděl zaslíbenou zemi.

Někdy jsme netrpěliví z toho, co se v našem životě odehrává. Díváme se na naše pády a úspěchy. Od toho se odvíjejí naše pocity. Bůh nás ale vidí skrze svého Syna Ježíše Krista a ne skrze naše úspěchy nebo prohry. Když jsme v kritické situaci, nezoufejme, že je to konec. Bůh má moc udělat nové věci.

Jen co se Mojžíš narodil, už měl podepsaný rozsudek smrti. Bůh ale nedovolil, aby zemřel, protože měl s ním plán.

Možná, že čelíme nějakým těžkým situacím v našich životech. Bůh k nám v takových situacích vztahuje svou ruku, aby nás zachránil.

Když bychom chtěli postavit něco ze dřeva, tak musíme

nejdřív připravit materiál. Porazit strom, nařezat na desky a pak vysušit – odstranit nežádoucí vodu. Stejně i Bůh si nás chce připravit, abychom byli použitelní podle Jeho záměru. Chce z nás vytáhnout tu starou přirozenost, abychom byli použitelní. U Mojžíše to byla ta jeho vznětlivost a agresivita, kterou Bůh potřeboval z jeho srdce odstranit. Aby Mojžíš mohl být poslán zpátky do Egypta, musel pochopit **kým je v Bohu**. To samé platí pro nás. Jenom tehdy, když toto pochopíme, jsme schopni jít a naplnit Jeho záměry.

Všechno začíná tím, k čemu jsme předurčení. Bůh má mnohem větší zájem na tom, co může udělat v nás, než na tom, co může udělat skrze nás. Někdy se stává, že sloužíme a učíme se různé metody jak zvýšit efektivitu práce, ale zapomínáme, že mnohem důležitější je, kým jsme v Ježíši Kristu, než to, jakou metodu aplikujeme.

Být jako Ježíš Kristus, jednat jako Ježíš Kristus, teprve potom můžeme očekávat výsledky, které měl Ježíš Kristus.

Pokud nejsme v Pánu, potom nemůžeme být jako On. Boží předurčení je, abychom byli přesně takoví, jako byl Ježíš Kristus.

Není to snadné a nestane se to ze dne na den, ale důležité je přijít před Pána a říct: „Zde jsem, učiň se mnou, co chceš.“

Pán Ježíš řekl svým učedníkům: *Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, pokud nezůstane ve kmeni, tak ani vy, pokud nezůstanete ve mně (Jan 15:4).*

Celé kázání bratra Imre Pintéra je možné stáhnout jako mp3 nahrávku z našeho webu (download/audio/kázání - univerzita 2014) anebo se můžete podívat na youtube:

<http://www.youtube.com/watch?v=9UoO45FfSSk#t>

podle kázání zpracoval Tomáš Michalek

Pátek třináctého (z kroniky mládeže)

napsali

ly nebo jiné přátelé. Společně jsme pro ně připravili čajovnu a další „dobroty“.

Pozvaní mládežníci přišli a bylo jich asi 20. Měli jsme spolu úžasnou atmosféru. Na úvod měla Sára F. připravenou pro nás všechny seznamovací hru s názvem „mluvící zelenina“.

Tak tedy v pátek 13. 12. 2013 jsme jako celá mládež pořádali Alfu pro mladé lidi, na téma „Strach“. Každý z naší mládeže měl za úkol, pozvat své kamarády ze školy

Při hře jsme se více poznali, a tak jsme po skončení zasedli a Honza, neboli Jan Rokosz, měl připravené kratší kázání asi 35 minut. Zabýval se tím, **proč mají lidé strach z pátku třináctého**. Měl tak možnost ukázat, jak pověry a strach ovlivňují život i mladých lidí. Na konci byly otázky na zamyšlenou. Mladé to téma hodně zajímalo.

Pak jsme se už blížili ke konci alfy, ale stále jsme mohli mluvit s lidmi. Stihli jsme zahrát ještě „Picturékú“. Na závěr úklid, mýti nádoby a všichni jsme se pomalu rozprchlí domů. Toť je ode mne asi vše.

za mládež Marek Balog

Pátek 28.2.2014

- 09.00 Přivítání, modlitby a chvály
09.30 Seminář - Jak je důležitá vize, 1 část
10.20 Přestávka
10.40 Seminář - Jak je důležitá vize, 2 část
11.30 Přestávka
12.00 Práce ve skupině
12.40 Přestávka
13.00 Oběd, volno, diskuze
15.00 Seminář - Jak je důležitá vize, 3 část
15.40 Přestávka
16.00 Seminář - Vůdce a vize, 1 část
16.50 Přestávka
17.10 Seminář - Vůdce a vize, 2 část
18.00 Večeře, přestávka, diskuze
19.00 Veřejná bohoslužba

Dvoudenní seminář na téma:

28. 02.-01.03. 2014

sbor AC KARVINÁ

vyučující

Stefan HORN

německý misionář na Slovensku

Sobota 1.3.2014

- 09.00 Modlitby a chvály
09.30 Seminář - Vůdce a vize, 3 část
10.10 Přestávka
10.30 Práce ve skupině
11.10 Přestávka
11.30 Seminář - Vizionářský sbor, 1 část
12.20 Přestávka
13.00 Oběd, volno, diskuze
15.00 Seminář - Vizionářský sbor, 2 část
15.50 Přestávka
16.10 Seminář - Vizionářský sbor, 3 část
16.50 Přestávka
17.05 Práce ve skupině
17.45 Závěrečné shrnutí

změna programu vyhrazena

Národní týden manželství

I letos si budeme připomínat další ročník celonárodní iniciativy NTM, jejímž cílem je pracovat na rozvoji a kvalitě instituce manželství v ČR. Iniciativa NTM se snaží připomenout, že spokojené manželství není samozřejmost, ale vztah, který bychom měli rozvíjet.

Písmo nám říká, že muž je hlavou ženy Ef. 5,23,
tak bratři je to na nás.

Co uděláš pro rozvoj svého manželství ty?

(společná večeře, procházka, květiny, nebo velké překvapení ???)

<http://www.tydenmanzelstvi.cz/>

1. DOTKNĚTE SE JEDEN DRUHÉHO

- Proč se „náhodně“ letmo nedotknout druhého, když se míváte?
- Zkuste to každý den tohoto týdne a uvidíte, co se stane.

2. PODÍVEJTE SE NA SEBE

- Podívejte se jeden na druhého, jako byste se ještě nikdy neviděli.
- Vzpomeňte si na všechno, čím je ten druhý pro vás výjimečný, a povězte mu něco hezkého, že na vás bude celý den myslet.

3. UŽ TO SKORO MÁME

- Odhalte vaše společné cíle. Pozorně si naslouchejte a zjistěte, kam směřujete své životy
- Budte si navzájem nejnadšenější a největší oporou. Když pak přijdou v životě zklamání, budete vždycky vědět, kdo ve vás ještě věří.

adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny,
Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6
tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz
web: www.ackarvina.cz
BS: 105 101 764 / 0300

Pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karviné. číslo 02, ročník 21
SBN vychází pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma.

Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor. Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SBN: 26. 02. 2014